

BOJ S NEPŘÁTELSKÝMI VÝSADKY NA TERITORIU

VM 10/70

Bojové možnosti nepřátelského výsadku

Přesto, že řády a předpisy uvádějí druhy výsadku, jeho složení, možné úkoly, bojového použití v týlu nepřítelů a po případě i vzdálenost shozu, nelze přesně stanovit o jaký výsadek skutečně jde. To proto, že v řadě případů v taktické hloubce může být použit operační výsadek, jehož charakter nebude dán skutečně vysazenou silou, ale bojovým úkolem a jeho významem. Naopak v operační hloubce může působit i menší výsadek a to po určité době, nebo prakticky na vyžádání podle vývoje situace.

Mezi nové pojetí bojového použití vzdušného výsadku právem patří postupně vysazení živé síly a bojové techniky v jednom průletu na více doskokových ploch.

Prakticky jde o ovládnutí několika samostatných prostorů vzdušným výsadkem nejen do hloubky, ale i šířky bez vzájemného palebného styku. Přitom podle situace může být palebný styk zabezpečen buď po dokonalém manévru, nebo v součinnosti s nově vysazenými jednotkami. K obraně boků a styků jednotlivých samostatných prostorů vysazujeme menší skupiny s cílem diverze, zpomalovat postup záloh nepřítelů, rušit velení, spojení, vytvářet chaos a paniku.

Protože palebné možnosti vzdušného výsadku jsou určitým způsobem omezené, může dojít i k postupnému zasazování do boje čerstvých sil vzdušného výsadku bezprostředně po vysazení, nebo vyčlenění částí sil do silné zálohy. Záloha vzduš-

ného výsadku se používá decentralizovaně k úderům do týlu a boku vojsk, které vedou boj se vzdušným výsadkem. Zpravidla jednotlivé údery jsou časově a prostorově rozděleny tak, aby bylo dosaženo maximálního účinku a ochromení životaschopnosti protivníka.

Předem stanovit na jaký cíl může být vzdušný výsadek vysazen je v současných podmínkách určitým způsobem problematické.

To je navíc podmíněno i skutečností, za jakých podmínek **kombinovaným vzdušným výsadkem** při činnosti na **velkém prostoru** bude shazován i klamný, nebo nástražný vzdušný výsadek.

Přesto, že uvedené druhy vzdušného výsadku jsou vysazovány ve dne i v noci, možnosti identifikace na základě vizuálního pozorování jsou minimální.

Charakteristickým rysem pro klamný a nástražný vzdušný výsadek je vysazení části destrukční skupiny a většího počtu maket, vyplněných ženijní municí, která může být po dopadu odpálena pomocí krátkovlnné vysílačky.

Tento způsob je o to nebezpečný, že příslušníci skupiny mohou makety prakticky odpálit podle potřeby při příchodu pozemních vojsk, nebo jiných teritoriálních jednotek, určených k likvidaci vzdušného výsadku.

Vzhledem ke stálému zdokonaňování a zavádění nejmodernější bojové techniky, která je mnohdy miniaturní, ale nepozbývá své maximální účinnosti, bojové možnosti vzdušných výsadků se zvyšují.

Dopravní možnosti při přepravě vzduchem

Při stanovení předpokládané síly vzdušného výsadku a hloubky vysazení vycházíme z celkových možností dopravního výsadkového letectva a způsobu jeho ochrany.

To, že operačně strategické výsadky v síle několika divizí plánuje protivník vysadit do hloubky 500 i více km, je možné.

Ovšem každý údaj a normu nelze považovat jako módní názor. Je nutné si promítnout možnosti realizace.

Např. pro jednu vvd USA v síle 11 486 osob, 102 děl a minometů, 4 odpalovací zařízení raket, potřebného počtu bojových vozidel a materiálu je zapotřebí 1750 středních dopravních letounů typu C-119, C-123 a 80 těžkých letounů typu C-124.¹⁾

Za předpokladu využití novějších typů dopravního letectva s větší únosností jako je C-130, C-124 a C-141 je celková potřeba snížena na 484 dopravních letounů.²⁾

Přitom se jedná pouze o jednu divizi. Navíc k zabezpečení činnosti ve výchozím prostoru pro vysazení, nasazení a naložení materiálu, přeletu přes frontu, umlčení prostředků PVO nepřítelů až do šířky 30 km na obě strany od pásma průletu, umlčení PVO a živé síly v prostoru vysazení před a po vysazení a zabezpečení vzdušného výsadku v době soustředění a při vedení boje se silami protivníka je nutné vyčlenit další síly stíhacího a stíhacího bombardovacího letectva. Podle vzdálenosti výchozího prostoru, délky a hloubky vysazení, omezené časové možnosti stíhacího a bombardovacího letectva působit ve vzduchu je zapotřebí 2–3 násobek síly tohoto letectva vzhledem k tomu, že zabezpečení je nutné po celou dobu letu dopravního letectva. Ve skutečnosti to znamená 30–35 plukovních vzletů stíhacího a stíhacího bombardovacího letectva.

Navíc je nutné počítat s určitým procentem ztrát s nutností doplnění a vytvoření potřebných záloh. Dále s tím jsou spojeny i otázky a možnosti dodatečného zásobování. Např. pro udržení životaschopnosti — zabezpečení municí — je zapotřebí minimálně za 1–2 dny doplnit 40 až 70 dopravních letounů. Zde je nutné počítat s jejich ochranou při letu do prostoru vysazení a návratu na letiště ve výchozím prostoru.

1) předpis Zprav-51-27 normy pro vzdušnou přepravu vvd USA

2) předpis Zprav-51-1- strana 199

V krátkosti uvádím některé problematické otázky proto, aby se reálně posuzovaly skutečné možnosti a to za předpokladu střídmého názoru.

Proto v současných podmínkách dochází k stále větší orientaci na bojové použití samostatných výsadkových skupin a oddadů na velkém prostoru.

Lépe bude pronikat menší skupina nebo jednotlivé letouny přizemním letem při využití členité konfigurace terénu do prostoru vysazení a zpět, než vybojovat vzdušnou nadvládu v širokém koridoru pro vysazení silného vzdušného výsadku, který bude v rámci šířky útočného pásma přehrazovat pouze dílčí část.

Je jasné, že nadměrné a jednostranné vyčerpání úsilí veškerého letectva pro zabezpečení tohoto druhu vzdušného výsadku není rentabilní a ani ekonomicky únosné.

V závislosti na tom dochází k stále širší orientaci na vysazování diverzních vzdušných výsadků na velkém prostoru k ochromení a vyřazení maximálního území v týlu protivníka.

Způsoby vysazení vzdušného výsadku

Jedním z důležitých předpokladů úspěšného zasazení vzdušného výsadku je vysazení za ztížené viditelnosti. Již v tom dochází k základnímu rozporu při vysazování větších a silnějších vzdušných výsadků, nebo samostatných výsadkových skupin.

Zatím co první druh potřebuje denní dobu k rychlému shromáždění osob, vyhledávání bojové techniky, její uvolnění ze speciálních plošin, kompletaci a paletizaci zásobníků, samostatné výsadkové skupiny se vysazují zásadně v noci.

Proto ani nelze počítat s ničením vzdušného výsadku při vysazení a během shozu na padácích, kterému při denním vysazení předchází dokonalá letecká podpora na objekty nacházející se v blízkosti doskokové plochy. Při vysazení v noci a za ztížených podmínek na různé plochy je tato pravděpodobnost přímo vyloučena.

Navíc vysazení může probíhat několika způsoby:

- pomocí vrtulníků přistáním v určeném místě, vysazením z visu nebo z výšky otevření ve výšce 150 m nad terénem;
- padákovým způsobem na nucené otevření ve výšce 150 m nad terénem;
- padákovým způsobem i z větších výšek se zádržkou v otevření padáku, kdy rychlost klesání je 35 m/s při otevření padáku v minimální výšce;

— volným pádem z různé výšky, kdy rychlost klesání po 11—13 sec. dosahuje 55—70 m/s s otevřením padáků v předem stanovené výšce;

— vysazování ve speciálních zásobnících z malých výšek.³⁾

Současně je třeba vzít v úvahu, že noční vysazení přímo ovlivňuje i jeho metoda.

Na osvětlení uvedu příklad:

Při průletu skupiny nebo samostatných letounů v přízemní výšce do 150 m, může např. výsadek být vysazen v kterémkoliv místě bez předchozího snižování výšky. Obdobně je tomu při letu ve velké výšce, kdy vzdušný výsadek seskakuje se zpožděným otevřením padáku.

Vysazovat se může v jednom průletu na jednu, nebo několik doskokových ploch, které jsou v určité diagonále za sebou.

Letoun opouští jednotlivě nebo ve dvojicích s minimálním časovým intervalem. Nový způsob vysazování není závislý na tradičních výsadekových dosko-

kových plochách,⁴⁾ ale zabezpečuje obsazení na rozměrově omezené plochy kdekoliv.

Za takových podmínek nelze počítat, že po vysazení bude vzdušný výsadek zjištěn do 30 minut.

Tato doba se několikanásobně prodlouží a často dojde k jeho zjištění až po dokonání určité diverze.

Přitom nelze opomenout i skutečnost, že samostatná výsadeková skupina může podle situace odcházet z prostoru vysazení nebo z prostoru diverze za novým úkolem po dvojicích při využívání různých forem nástrah a léček.

V závěru chci zdůraznit, že bojové použití většího počtu samostatných výsadekových skupin protivníka na území teritoria je vážným nebezpečím, které může podstatně ovlivnit plnění úkolů.

Proto těmto otázkám musíme věnovat zvýšenou pozornost a již v míru realizovat řadu konkrétních opatření ke zvýšení akceschopnosti, pohotovosti a připravenosti sil a prostředků teritoria k boji s nepřátelskými výsadky.

³⁾ Vozdušnoděsantnyje vojska NATO str. 158 až 59.

⁴⁾ Oper-52-3, III. díl, příloha 1